

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 163, Έτος 17ο, Ιανουάριος 2011

Έγειρε ο καθεύδων!

Έγειρε ο καθεύδων και επωφελήσου από κάθε δεσμό και ταπεινώση που προσπαθεί να μας επιβάλει η παγκοσμιοποίηση και η νέα εποχή, όπου θα δοκιμάσουμε τη δύναμη της πίστης μας, για να καταλάβουμε ότι η απελευθέρωση δεν επιτυγχάνεται με ευκολία πατώντας κουμπιά, αλλά «θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία» (Α. Κάλβος).

Έστω και αργά, αν καταλάβαμε που το πάνε οι αφεντάδες, μην αναβάλουμε την αφύπνισή μας, διότι δεν ζούμε μέσα σε ένα κακό όνειρο, αλλά μέσα σε μια σκληρή πραγματικότητα που έχει ανάγκη από άμεσο και συν Θεώ αγώνα για να εκτιναχθεί.

Αρκετά εθρέψαμε την σκλαβιά αυτή με την αμέλειά μας, έστω κι αν αργά καταλάβαμε το σφάλμα μας είναι ανάγκη να απαλειφθεί. Δεν μπορούμε ν' αφήσουμε τον κλοιό της **άρνησης** να σφίγγει γύρω μας ανενόχλητος πιστεύοντας ότι κάποια στιγμή με μια κίνηση θα τον διαλύσουμε, διότι στις ψευδαισθήσεις μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο και στα ρομάντζα και όχι στην πραγματική ζωή.

Είναι ανάγκη λοιπόν, να εξέλθουμε από τους ασφαλτοστρωμένους δρόμους και να περπατήσουμε στην άμμο της ερήμου. Δηλαδή να μην αρκεστούμε στις εντός του Ναού κατανυκτικές μας διαθέσεις και να εξέλθουμε απαντώντας σε κάθε πρόκληση του **ευφρούς** νεωτεριστή που μια επιχειρεί να διαστρεβλώσει την ιστορία μας, να αφαιρέσει την πίστη από την νεολαία μας, να καθιερώσει την σεβασμιότητα της ομοφυλοφιλίας, επίσημα να φακελώσει την ελευθερία μας, να αφυδατώσει και την πλέον πενιχρή οικονομική μας δυνατότητα, βυθίζοντας ένα λαό

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Οι Τρεις Ιεράρχες και η αγωγή των νέων

Μοναχού Μωυσεώς Αγιορείτου

Κατά τον σοφότατο Μ. Βασίλειο η πρώτη επταετία της ζωής του ανθρώπου είναι ιδιαίτερα σημαντική για την κατοπινή του πορεία από την αγωγή που λαμβάνει. Κατά τον θείο Χρυσόστομο η αγωγή των τέκνων δεν θα πρέπει να εξαντλείται στη εκμάθηση γραμμάτων και τεχνών αλλά στο στολισμό της φιλάρετης ψυχής με τη θεοσέβεια. Αυτό επιμένει να κατορθωθεί όσο η ψυχή είναι εύπλαστη και μπορεί να διαμορφωθεί και εμπνευστεί κατάλληλα.

Ιδιαίτερη προσοχή δίνει ο ίδιος πατέρας στη γλώσσα, διότι το παιδί από μικρό πρέπει να μάθει να λέει λόγια αληθινά, σεμνά, αγνά και ωραία, και κατά τον Απόστολο Παύλο που τον υπεραγαπούσε και όχι υβριστικά, χλευαστικά, βλάσφημα και αισχρά.

Προσοχή δίνει και στην ακοή ο ιερός Χρυσόστομος. Επιμένει στην πρόθυμη και προσεκτική ακρόαση θείων λόγων και μάλιστα στο ναό, με τη συμμετοχή τους στη θεία λατρεία.

Επίσης συστήνει τη φυσική άσκηση του σώματος που οδηγεί στην αρετή. Η άσκηση είναι άθληση που συντελεί στην εγρήγορση.

Ακόμη ο θυμός των μεγάλων στα λάθη των νέων συνήθως δεν βοηθά. Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος υποστηρίζει τεκμηριωμένα ότι η υποχωρητικότητα με λογική μπορεί να βοηθήσει περισσότερο έναντι του υπερμετρού θυμού. Ο ίδιος άγιος στιγματίζει φοβερά τον δαιμονικό θυμό και λέγει πως ο θυμός ξεστομίζει λόγια που πληγώνουν, οι πληγές δημιουργούν τραύματα και τα τραύματα θανατώνουν.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

«Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΕΝ ΑΝΤΙΜΑΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ»

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, αφού εδοκίμασε επί ένα παρατεταμένο χρονικό διάστημα την «λαϊκή υπομονή μας», προβάλλοντας την **νηφαλιότητα** και τη **σιωπή** σαν τρόπους αντίδρασης προς την σαδιστική οικονομική κρίση, τελικά αποφασίζει να ομιλήσει προς τον λαό, παρακινούμενη, προφανώς, από την αφύπνιστική επιστολή του Μητροπολίτου Σιανίου και Σιατίστης κ. Παύλου.

Μεταχειριζόμενη εν πολλοίς τους

εμπνευσμένους λόγους του Μητροπολίτου, τους αναμιγνύει κατά κάποιο τρόπο με τις συνηθισμένες παρηγορητικές θρησκευτικές εκφράσεις, που κρατούν ίσες αποστάσεις μεταξύ θύτη και θύματος. Δηλαδή, μεταξύ παραγόντων της ηγεσίας και του πάσχοντος λαού, που μας θυμίζει το: «όλοι μας φάγαμε»!

Εάν, λοιπόν, «όλοι μας φάγαμε» και επλήσθημεν καθ' υπερβολήν των αναγκαίων αγαθών όχι μόνο χρώμενοι αλλά και καταχρώμενοι, καιρός είναι, τώρα, να θυμηθούμε τον αείποτε συνηθισμένο πνευματικό κανόνα της **άσκησης** και να δεχθούμε με ζήλο θρησκευτικό την καινούργια περίοδο της Αγίας

φτώχειας, όπως έχουμε ξαναγράψει, που θα μας επαναφέρει πάλι σε οικονομική ισορροπία...

Ασφαλώς και η υπόμνηση της άσκησης θα ενθουσιάσει τους άνω των 650.000 ανθρώπων που έχουν απολυθεί και συνεχώς απολύονται, καθώς επίσης τα άμοιρα πλήθη των συνταξιοδότηδων και κάποια... μικροποσοστά Ελλήνων παντοιοτρόπως ευροεξουθενθέντων...

Περιμέναμε ν' ακούσουμε τον λόγο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, για να στηριχθούμε και να παρηγορηθούμε. Και βέβαια, ακούσαμε αυτό το σημαντικό ότι: «Η χώρα

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Έγυρε ο καθεύδων!

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

στην οικονομική απόγνωση, για να δώσει δήθεν άμεση **απάντηση στην κρίση!**

Απέναντι σε τέτοιες καταστάσεις η ομαδική αντίδραση είναι, δυστυχώς, ενέργεια ασυνήθιστη και δυσκολοαποφασιστή, χωρίς να εννοούμε φυσικά αποφάσεις με βιαιότητες και παρανομίες. Όταν είμαστε πολλοί οι αδικούμενοι είμαστε αναποφασιστοί, γιατί υπάρχει ο άλλος. «Ας ξεκινήσει ο άλλος...» Η δυσκολία έγκειται εις το ν' αποφασίσουμε να πάρουμε εμείς τη θέση του άλλου. Και όταν βρίσκεται ο άλλος και πάλι αρνούμεθα να του συμπαρασταθούμε και να τον πλαισιώσουμε, για πολλούς και διάφορους λόγους.

Το ομαδικό ξεκίνημα διαμαρτυρίας και αντίδρασης έχει αυτή τη δυσκολία, ενώ το ατομικό, σε περίπτωση που προσωπικά αδικούμαστε συνήθως, έχει άμεσες απαντήσεις με κάθε τρόπο εκδηλούμενο προκειμένου ν' αμυνθούμε αδικούμενοι και προσβαλλόμενοι.

Όταν η πίεση τυραννικών γεγονότων βομβαρδίζει μια κοινωνία, δεν είναι και αναγκαίο να είναι οπωσδήποτε εύστοχη και αποτελεσματική μια αρχή αντίδρασης. Αρκεί και μόνο ότι ξεκινά με πίστη στην Δικαιοσύνη της Αληθείας ενός αγώνα. Η εξέλιξη και η εμπειρία θα οδηγήσει «εις νίκος την κρίση».

Δεν συνεπάγεται απογοήτευση και αποτυχία η κάθε αμφισβήτηση μιας αγωνιστικής αρχής, όταν δεν ικανοποιεί τους πάντες που ενδιαφέρονται. Αρκεί και μόνο να υπάρχει σε όλους η εσωτερική ώθηση προς το καλύτερο.

Πώς επιβίωσε η ορμή της Μεγάλης Ελληνικής Επανάστασης του 1821 μετά την τρομακτική ήττα που υπέστη ο Ιερός Λόχος των νεαρών πολεμιστών του Δημ. Υψηλάντη στο Ιάσιο της Μολδοβλαχίας από τους ηλιοκαείς Τούρκους Σπαχήδες, όπως λέει η ιστορία, επάνω στην ενθουσιώδη έναρξή της;

Η ζώσα θέληση για ελευθερία και λύτρωση μετέφεραν τον αγώνα στην άλλη άκρη, στην καρδιά της Πελοποννήσου.

Μπορεί να ξεκίνησε από ψυχές ενθουσιώδεις, πρόθυμες και ηρωικές, αλλά μεταλαμπαδεύτηκε με σωφροσύνη σε ώριμες ψυχές και εμπειρία χέρια σαν ένα πολύτιμο μάθημα.

Είμαστε ανοιχτοί σε κάθε μορφή αγώνα που με ειλικρίνεια ξεκινάει κάνοντας το σημείο του Σταυρού και «επιβάλλει τα χέρια του επ' άροτρον, χωρίς να βλέπει εις τα οπίσω» (Λουκ. θ' 62).

Συμμετοχή στη διαμαρτυρία της 6ης Φεβρουαρίου 2011.

Γ. Σ. Γκεζερλής

Γέροντος Πορφυρίου «Ο άνθρωπος του Χριστού όλα τα κάνει προσευχή»

«Ο άνθρωπος του Χριστού όλα τα κάνει προσευχή. Και τη δυσκολία και τη θλίψη, τις κάνει προσευχή. Ότι και να του τύχει αμέσως αρχίζει: «Κύριε Ιησού Χριστέ...». Η προσευχή ωφελεί σε όλα, και στα πιο απλά. Για παράδειγμα, πάσχεις από αυπνία να μη σκέπτεσαι τον ύπνο. Να σηκώνεσαι, να βγαίνεις έξω και να έρχεσαι πάλι μέσα στο δωμάτιο, να πέφτεις στο κρεβάτι σαν για πρώτη φορά, χωρίς να σκέπτεσαι αν θα κοιμηθείς ή όχι. Να συγκεντρώνεσαι, να λες τη δοξολογία και μετά τρεις φορές το «Κύριε Ιησού Χριστέ...» κι έτσι θα έρχεται ο ύπνος.

Όλα είναι μέσα μας, και τα ένστικτα και τα πάντα, και ζητούν ικανοποίηση. Αν δεν τα ικανοποιήσουμε, κάποτε θα εκδικηθούν, εκτός και τα διοχετεύουμε αλλού, στο ανώτερο, στον Θεό.

Αντί να στέκεσθε έξω από την πόρτα και να διώχνετε τον εχθρό, περιφρονήστε τον. Έρχεται από δω το κακό; Δοθείτε με τρόπο απαλό από εκεί. Δηλαδή έρχεται να σας προσβάλει το κακό, δώστε εσείς την εσωτερική σας δύναμη στο καλό, στον Χριστό. Παρακαλέστε: «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Ξέρει εκείνος πώς να σας ελεήσει, με τι τρόπο. Κι όταν γεμίζετε απ' το καλό, δεν στρέφεσθε πια προς το κακό. Γίνεσθε μόνοι σας, με τη χάρη του Θεού, καλοί. Που να βρει τόπο τότε το κακό; Εξαφανίζεται!

Δεν γίνεσθε άγιοι κυνηγώντας το κακό. Αφήστε το κακό. Να κοιτάζετε προς τον Χριστό κι Αυτός θα σας σώσει. Σας πιάνει φοβία κι απογοήτευση; **Στραφέιτε στον Χριστό. Αγαπίετε τον απλά, ταπεινά, χωρίς απαίτηση και θα σας απαλλάξει ο Ίδιος.**

Να μη διαλέγετε αρνητικούς τρόπους για τη διόρθωσή σας. Δεν χρειάζεται ούτε τον διάβολο να φοβάσθε, ούτε την κόλαση, ούτε τίποτα. Δημιουργούν αντίδραση. Έχω κι εγώ μια μικρή πείρα σ' αυτά. Ο σκοπός δεν είναι να κάθεσθε, να πλήττετε και να σφίγγεσθε, για να βελτιωθείτε. **Ο σκοπός είναι να ζείτε, να μελετάτε, να προσεύχεσθε, να προχωράτε στην αγάπη, στην αγάπη του Χριστού, στην αγάπη της Εκκλησίας.**

Τις αδυναμίες αφήστε τις όλες, για να μην παίρνει είδηση το αντίθετο πνεύμα (δηλ. ο διάβολος) και σας βουτάει και σας καθλώνει και σας βάζει

Άγιες μέρες στο λιμάνι να παρευρεθείς δεν κάνει

Τη μέρα που άγιασε ο Σταυρός του πέλαγου τα βάθη κι η φύση πανηγύριζε **λεύτερη απ' τα πάθη,**

Φαινόμενο παράξενο πέφτει στην προσοχή μας, **εικόνα που δεν συμφωνεί με την παράδοσή μας.**

Τι γίνηκαν τα «παγανά» τα θεσμοθετημένα που κάθε χρόνο γιόρταζαν **ψευτοσωφρονισμένα;**

Που κάθε χρόνο στέκονταν **στον λιμανιού την άκρη και ελογίες δέχονταν με λίγο μαύρο δάκρυ;**

Της μετανοίας οδηγού **τιμωρίας αγγέλοι καθέννας τους αφεντικό που πράττει ότι θέλει.**

Χαθήκανε τα παγανά μας **έλειψε η θωριά τους που είναι τα χαμόγελα το κορδοτέντωμά τους;**

Ξαφανιστήκαν, πανικός οι **λαοδοξασμένοι τους συνεπήρε ο Αγιασμός καρδιοχτυπούν κρυμμένοι!**

ο Παράλογος

στη στενοχώρια. Να μην κάνετε καμιά προσπάθεια ν' απαλλαγείτε από αυτές. Ν' αγωνίζεσθε με απαλότητα και απλότητα, χωρίς σφίξιμο και άγχος. Μη λέτε: «Τώρα θα σφιχτώ, θα κάνω προσευχή ν' αποκτήσω αγάπη, να γίνω καλός κ.λπ.». Δεν είναι καλό να σφίγγεσαι και να πλήττεσαι, για να γίνεις καλός. Έτσι θ' αντιδράσετε χειρότερα. Όλα να γίνονται με απαλό τρόπο, αβίαστα και ελεύθερα. Ούτε να λέτε: «Θεέ μου, απάλλαξέ με απ' αυτό», παραδείγματος χάριν, τον θυμό, την λύπη. Δεν είναι καλό να προσευχόμαστε ή και να σκεπτόμαστε το συγκεκριμένο πάθος κάτι γίνεται στην ψυχή μας και μπλεκόμαστε ακόμη περισσότερο. Ρίξου με ορμή, για να νικήσεις το πάθος και θα δεις τότε πως θα σ' αγκαλιάσει, θα σε σφίξει και δεν θα μπορέσεις να κάνεις τίποτα.

Η ελευθερία δεν κερδίζεται, αν δεν ελευθερώσουμε το εσωτερικό μας απ' τα μεπερδέματα και τα πάθη».

Από το βιβλίο: Γέροντος Πορφυρίου του Καυσοκαλιβίτου, Βίος και Λόγοι – Ι.Μ. Χρυσοπηγής Χαλίων.

ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ, ΣΕΒΑΣΤΟΙ ΜΑΣ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΕΣ

«*Ίδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος,
ιδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας»*
(Β Κορ. 6,2)

Μέσα στον μήνα Ιανουάριο, πραγματοποιήθηκε από την Μητρόπολη Κηφισιάς, Αμαρουσίου και Ωροπού η καθιερωμένη κοπή Βασιλόπιτας για τα στελέχη του Κατηχητικού έργου της Μητροπόλεως. Πέρα από την καθ' όλα καλά οργανωμένη εκδήλωση που οργάνωσε το γραφείο νεότητας μετά λύπης μας ακούσαμε τον Σεβαστό νέο Μητροπολίτη μας κ. Κύριλλο για μια ακόμη φορά – το ίδιο μήνυμα ανέφερε και σε προηγούμενη συνάντηση των στελεχών τον Νοέμβριο – να λέει στους κατηχητές πως είναι πλέον σίγουρη η κατάργηση του μαθήματος των Θρησκευτικών στα σχολεία, και πως σε 3 με 4 χρόνια από σήμερα το βάρος και η ευθύνη της κατήχησης των παιδιών μας θα πέσει στους κατηχητές και στις Μητροπόλεις που θα επιφορτιστούν με το έργο αυτό, μια που τα παιδιά μας δεν θα ακούν τίποτε στα σχολεία τους για Χριστό και Εκκλησία.

Πραγματικά, το παραπάνω μήνυμα το ακούσαμε μετά πολλή λύπη, διότι ο Σεβαστός Ποιμενάρχης μας αναφέρθηκε στο γεγονός αυτό ως να είναι μια τελεσίδικη απόφαση που με σιγουριά θα οδηγήσει στην ανέλπιδη αυτή κατάσταση του συστήματος εκπαίδευσης στην Ορθόδοξη Ελλάδα.

Στη σημερινή πραγματικότητα των σχολείων μας, που σκέπτονται ακόμη από την χάρη και την προστασία των προστατών τους Τριών Ιεραρχών, διατηρούνται, δόξα τω Θεώ, κάποια θεμέλια που έχουν θεμελιωθεί αιώνες πριν από πατέρες αγίους, από ήρωες αγωνιστές, από μάρτυρες του έθνους μας και της πίστεώς μας, που στηρίζουν ακόμη το σύστημα παιδείας και δίνουν νόημα στα παιδιά μας μέσα στο χάος της σημερινής σύγχυσης και διάλυσης. Η πρωινή προσευχή εις το όνομα της Αγίας Τριάδος, η ύπαρξη εικόνων στις τάξεις, η διδασκαλία της Ορθόδοξης Πίστεώς μας μέσω του μαθήματος των Θρησκευτικών, ο Εκκλησιασμός σε μεγάλες γιορτές, οι Εθνικές εορτές και οι παρελάσεις, η εορτή των προστατών της παιδείας Τριών Ιεραρχών, των Χριστουγέννων, του Πάσχα κ.λπ.

Αλήθεια, δεν εκτιμούμε πως έστω και λειψά, ή αρρωστημένα και παρά τις όποιες μεμονωμένες αντιδράσεις του υπουργείου, κάποιων καθηγητών και γονιών, τα παιδιά μας κάθε πρωί στο

σχολείο τους προσεύχονται και λένε το «Πάτερ ημών», όλα μαζί, τακτικά εκκλησιάζονται και πολλά απ' αυτά κοινωνούν, μαθαίνουν από Θεολόγους καθηγητές την Ορθόδοξη πίστη μας, συμμετέχουν σε γιορτές;

Δροσίζονται όντως τα παιδιά μας με λιγότες σταλαγματιές. Όμως σε καιρό λειψυδρίας και ξηρασίας που χαρακτηρίζει την εποχή μας και οι λιγότες σταλαγματιές αρκούν για να σώσουν και να διατηρήσουν τον άνθρωπο. Τα σχολεία μας που ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός μας όλοι οι αγωνιστές του έθνους μας θυσιάσαν τη ζωή τους για να τα χτίσουν, ώστε τα Ελληνόπουλα να μαθαίνουν τι είναι η Αγία Τριάδα, τι είναι η πίστη μας, οι Άγιοί μας, διατηρούν ακόμη ζωντανή μια ρίζα.

Ωστόσο, οι σύγχρονοι προοδευτικοί ευρωμασωνοκατευθυνόμενοι λύκοι και οι οχιές, λυσσασμένοι θέλουν να τα διαλύσουν όλα, να κόψουν την τελευταία ρίζα, να στραγγίξουν την πηγή, να ξεριζώσουν μανιασμένοι ότι ιερό και όσιο έχει απομείνει, ώστε τα παιδιά μας να πλάθονται κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση της ψυχρής ουμανιστικής, μηδενιστικής, ατομικιστικής και τεχνοκρατικής μαζοποιημένης κοινωνίας, να μην έχουν ίχνος ρίζας μέσα τους, να μην ακούσουν ποτέ για Χριστό, να μην κάνουν ποτέ το Σταυρό τους! Και σιγά-σιγά και μεθοδικά το καταφέρνουν, με το πρόσχημα της πρόόδου και της ισότητας, εκμεταλλευόμενοι την αδράνεια και σιωπή ημών των εκκλησιαζόμενων χριστιανών, Ιεραρχών-κληρικών τε και λαϊκών.

Σεβαστέ μας καθόλα Ποιμενάρχη, το σκάκι που παίζεται στην πλάτη του Ελληνικού λαού και των παιδιών μας δεν σταματάει παρά μόνο όταν μας «φάνε και τον βασιλιά». Πριν λίγα χρόνια με μία κίνηση απαγορεύτηκε η παρουσία των Κληρικών στα σχολεία και κατά συνέπεια και η Εξομολόγηση των παιδιών. Ακολούθησε η μη υποχρεωτική παρακολούθηση του μαθήματος των Θρησκευτικών. Τώρα άμεσα γίνονται προσπάθειες να καταργηθεί το Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας με σκοπό την αποδυνάμωση και κατάργηση της Θεολογικής Σχολής (διότι νομικά δεν υφίσταται Σχολή στο Πανεπιστήμιο εάν δεν εμπεριέχει δύο Τμήματα).

Ναι, η επόμενη κίνηση είναι να καταργήσουν τα Θρησκευτικά ολοκληρωτικά, στη συνέχεια όμως σχεδιάζονται και άλλες κινήσεις πιο σοβαρές, κατά το πρόγραμμα του υπουργείου παιδείας. Η κατάργηση της προσευχής, η αποκαθίλωση των εικόνων από τα σχολεία, η παύση των εκκλησιασμών, η κατάργηση των Χριστιανικών εορτών και αν πάμε και λίγο έξω από τα σχολεία η κατάργηση της Κυριακής αργίας που θεσπίστηκε από τον Μεγάλο Κωνσταντίνο και ένα σύνολο παρο-

μοίων ενεργειών που θα καταστήσουν την Εκκλησία μας μέσα στο ίδιο μας το σπίτι – την Ορθόδοξη Ελλάδα μας – να λειτουργεί ως «σέκτα». Φαντάζεστε, θα είναι Κυριακή και οι Έλληνες θα εργάζονται, τα μαγαζιά θα είναι ανοιχτά, στις λειτουργίες θα παρευρίσκονται 30-40 άτομα, όπως στις καθημερινές λειτουργίες. Θα είναι Χριστούγεννα και Πάσχα και παρόμοια κατάσταση θα επικρατεί!

Πόσο ωραία και απλά το αναφέρετε, πως θα καταργηθούν τα Θρησκευτικά και οι Μητροπόλεις θα αναλάβουν στο προσεχές μέλλον έργο και ευθύνη. Με τι δυναμικό; Ποιες υποδομές; Ποια στελέχη; Ποιους κατηχητές αναλογικά με το σύνολο των παιδιών; Και πόσα παιδιά θα καταφέρουν οι Μητροπόλεις να φέρουν στους κόλπους των κατηχητικών τους; Και αυτά που δεν θα προσεγγιστούν, που θα αποτελούν και την πλειοψηφία, είναι καταδικασμένα να μην ακούσουν ποτέ τίποτε για Χριστό και Εκκλησία; **Με ποιες οργανωμένες ενορίες θα γίνει η ιεραποστολή και η κατήχηση στα παιδιά μας, στο εγγύς μέλλον;**

Μα Σεβαστέ μας Ποιμενάρχη, τώρα είναι η ώρα της ευθύνης και όχι στο μέλλον, μιας ευθύνης που πέφτει στις πλάτες όλης της Ιεραρχίας της Εκκλησίας μας και των Μητροπόλεων που θα πρέπει να ηγηθούν ενός αγώνος, με τη συμπαράσταση όλου του λαού, για να μην καταργηθούν όλα αυτά τα ωραία και τα άγια που οι Άγιοι μας θεμελίωσαν με θυσίες και αίμα και μαρτύρια. Όλα αυτά τα άγια που εμείς οι Έλληνες έχουμε την χάρη και την ευλογία να είναι θεσπισμένα στην πατρίδα μας με νόμους που απορρέουν από το «εις το όνομα της Αγίας Τριάδος Σύνταγμά μας».

Τώρα είναι η ώρα! Μην αφήσουμε να τα καταργήσουν όλα, **επειδή έτσι επιθυμεί μία μειοψηφία διαπλεκόμενων της λέσχης Μπλιντερμπεργκ!**

Εάν η Ελλαδική Ορθόδοξη Εκκλησία καθίσταται ανίσχυρη να τους αντιμετωπίσει, μάλλον κοσμικά ζει και κινείται και όχι Εκκλησιαστικά-Πνευματικά και εάν τώρα δεν αντιδρούμε και δεν αγωνιζόμαστε για τη θεραπεία του πάσχοντος μέλους της παιδείας μας μην περιμένουμε στο μέλλον να κάνουμε υπερθαύματα!

«*Ίδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος,
ιδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας»* και για την παιδεία μας και για όλη την κοινωνία μας!

Β. Γ. Γκεζερλής
Δρ. Πληροφορικής - Κατηχητής

«Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΕΝ ΑΝΤΙΜΑΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ»

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

μας φαίνεται να μην είναι πλέον ελεύθερη, αλλά να διοικείται επί της ουσίας από τους δανειστές μας». Από τους δανειστές μας διοικούμεθα, όπως έχει γράψει και ο Σιατίστης και Σισανίου. Από τους δανειστές μας αγόμεθα και φερόμεθα και αισθανόμαστε υπερηφάνεια για τα τολμηρά αυτά λόγια με τα οποία χαρακτηρίζουν την σημερινή μας κατάσταση σύγχρονοι πατέρες της Εκκλησίας μας.

Όμως, μας παραξενεύει ο λόγος προς το τέλος της επιστολής που ομιλεί με γλαφυρότητα για την **άσκηση** που είναι το αντίδοτο της κατανάλωσης και ηχεί σαν σύσταση πνευματική προς το θύμα που... παρεκτράπηκε και όχι προς το θύτη που αθέατος καμαρώνει! Τον φτωχολαό που αείποτε παραδέρνει αιτώντας τα δικά του, ραντιζόμενος και ξυλοκοπούμενος, γιατί **χαλάει κατανalώνοντας** την αρμονία της παγκοσμιοποιούμενης χάριτος ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΑ ΥΠΟ ΕΧΘΡΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΤΕΡΩΝ!

Επιτρέπεται εμείς, σαν απλός λαός, εν πολλοίς σχετιζόμενος με την πνευματική πίστη της χώρας μας να υπερκαταναλώνουμε σπαταλώντας τις οικονομικές μας δυνάμεις προκλητικά και εμφανέστατα και να την οδηγούμε σε τέτοια κατάντια; Οι ηγέτες μας, ένα λάθος έκαναν οι άνθρωποι παρασυρμένοι από την κουβαρνοσύνη των Ευρωπαίων εταίρων μας. Πακέτα στήριξης, πρώτο, δεύτερο, τρίτο, τέταρτο, «φιλοδωρήματα» SIEMENS, **πάμφθηνα** οπτικά συστήματα, καλολαδωμένα, έτοιμα προς χρήση κτλ., κτλ., κτλ., ανοικτός οικονομικός ευρωπαϊκός ορίζοντας, αλλά και πνευματικός... Αλλοίωση της ιστορίας μας. Νόθευση της πίστης μας με την βεβιασμένη είσοδο στη χώρα μας αστέρευτων μουσουλμανικών ορδών. Απονεύρωση των πνευματικών αξιών της παιδείας μας. Σεβασμός προς την νεοανατέλουσαν αρετή της ομοφυλοφιλίας, δικαίωση του θύτη και όχι του θύματος!

Φυσικά η Εκκλησία, όπως γράφετε στο δελτίο της ομιλίας σας προς το λαό, Σεβαστοί μας κατά τα άλλα πατέρες, «δεν αντιμάχεται την Πολιτεία». Μεγάλη πλάνη θα ήταν αν διέπραττε κάτι τέτοιο. Όμως γεράσαμε και από μικρά παιδιά ακούμε ότι η Εκκλησία **ελέγχει** την παραπαίουσα εκ λάθους Πολιτεία και πολύ αυστηρότερα την σκοπίμως αντιστρατευομένη.

Σαν λαός, κληρονομήσαμε στις μέρες μας Εκκλησία πανίσχυρη που μας

κληροδότησε ο αγώνας της επανάστασης του 1821. Κάπου όμως, κουρασμένοι από τον αγώνα, δεν λογαριάσαμε καλά την ευρωπαϊκή πονηριά που επέδραμε για να επιβραβεύσει τον αγώνα μας... Μακρυγιάννης, Κοσμάς Φλαμιάτος, Παπουλάκος, Κολοκοτρώνης, Καραϊσκάκης και μεγάλος αριθμός αγωνιστικών προσωπικοτήτων, εσήμανε συναγερμό για τον κίνδυνο που διατρέχει η Ορθοδοξία και ο Ελληνισμός.

Πανηγυρίσαμε περισσότερο απ' ό,τι πρέπει ενθουσιασμένοι από την νίκη μας. Με αίμα διώξαμε τους μινερέδες και τώρα κινδυνεύουμε να καλωσορίσουμε περισσότερους. Βήμα-βήμα οπισθοχωρούμε συνεχώς, για να μην φανούμε μικροπρεπείς και απολίτιστοι και **αντιμαχόμενοι την Πολιτεία μας**. Ξεχάσαμε τον **έλεγχο** που χρωστάμε κατά της αδικίας, γι' αυτό και ενταφιαζόμαστε ουσιαστικά **σιωπώντας** και κάνοντας ως συνήθως συστάσεις στον αδύναμο λαό.

Μας λείπουν φυσικά Χρυσόστομοι, Βασίλειοι, Γρηγόριοι, όμως ελπίζουμε τελικά ότι ο συν Θεώ λαός, κάπως θα τους αναπληρώσει συνεπικουρούμενος από σοβαρά αρχιερατικά πρόσωπα, που δεν έκλιναν γόνυ στον Βάαλ, αλλά με σιδερένιο χέρι επιχειρούν να χαλάσουν τους βωμούς του.

Ευχαριστούμε τους πατέρες της Ιεράς Συνόδου που τελικά άλλαξαν γνώμη και απεφάσισαν να μιλήσουν στον λαό, έστω και μ' αυτόν τον μεικτό τρόπο. Από την μια ταυτιζόμενοι με τον ομολογούντα την αισχρή πραγματικότητα που μας περισφίγγει και από την άλλη θυμίζοντας στους συντετριμμένους την άσκηση! Σπανίου είδους θεραπευτική αγωγή. Από την μια να παρηγορείται και να δικαιοώνεται δήθεν ο πάσχων και από την άλλη να του λέμε ότι εσύ χρωστάς πολλά και πρέπει ν' αρχίσεις να εξοφλείς τα χρέη σου. Μετάνοια...

Θα πρέπει να πιστεύσουμε ότι το φυλλάδιο που εξέδωσε η Ιερά Σύνοδος προς τον λαό ή το έχουν γράψει δύο τελείως διαφορετικά ιερατικά πρόσωπα ή ότι έχει την άδεια, κατά τον υπάρχοντα μοντέρνο τρόπο πολιτικής συμπεριφοράς, να ειπεί **ό,τι λόγια θέλει**, αλλά να πράττει **ό,τι του ζητούν**, κάτι που απευχόμαστε και αποστρεφόμαστε.

Γ. Σ. Γ.

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερίης
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, gbelis@di.uoa.gr

Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.

Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην ιστοσελίδα www.pigizois.gr

Οι Τρεις Ιεράρχες και η αγωγή των νέων

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Επίσης ο Μ. Βασίλειος κατακεραυνώνει τα ακόλαστα θεάματα που εξάπτουν τη φαντασία σε ασέλγειες και τα πορνικά άσματα, που χαρίζουν ασχημοσύνη στις ψυχές.

Κατά τον ιερό Χρυσόστομο η νηστεία, ο εκκλησιασμός και η προσευχή ισχυροποιούν πνευματικά τον νέο. Το μέτρο είναι πολύ βασικό για τη ζωή του νέου. Γράφει λοιπόν και πάλι ο ιερός Χρυσόστομος: «Απόλαυσε λουτρό, γευμάτισε, πιες με συμμετρία κρασί, φάε και κρέας, κανείς δεν σε εμποδίζει, από όλα δοκίμασε, μόνο απομακρύνσου από την αμαρτία!»

Ο Μ. Βασίλειος ομολογεί ο ίδιος πως ιδιαίτερα σημαντική ήταν η αγωγή που έλαβε περί της εννοίας του Θεού από τη μητέρα του Εμμέλεια και τη γιαγιά του Μακρίνα. Ο ίδιος θεωρεί την κλασική παιδεία χρήσιμη για την είσοδο στην αληθινή σοφία του ευαγγελίου με τον περίφημο λόγο του προς τους νέους.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος μακαρίζει τους γονείς του για την ανατροφή του και ιδιαίτερα την αγία μητέρα του Νόννα. Δίνει λοιπόν μια ωραία εικόνα για τον σημαντικό ρόλο του καλού παραδείγματος των γονέων. Γράφει: Αν βαδίζουν λοξά τα παιδιά των καβουριών, είναι γιατί πήραν παράδειγμα το βάδισμα της μητέρας τους.

Είναι γνωστή η σοφή ρήση πως όποιος είναι αληθινά σοφός λέει στη ζωή του πολλές φορές: «δεν ξέρω».

Είναι ανάγκη να αναπτυχθεί το πνεύμα της θυσίας και προσφοράς με το βιωμένο παράδειγμα των μεγάλων, με τους καρπούς του καθαρού εαυτού τους και του πνευματικού τους βίου. Επιβάλλεται όλοι να ασχοληθούν περισσότερο με τα παιδιά και τους νέους. Οι νέοι θα βοηθηθούν αποκτώντας ηθικά εφόδια, υγιή πρότυπα που θα καλλιεργούν την προσωπικότητα και τον χαρακτήρα τους και θα δημιουργούν υγιείς, ιερές και ωραίες σχέσεις με τους γονείς, με τους δασκάλους, με τους συμμαθητές τους και τους φίλους τους.

Η μνήμη των αγίων τριών ιεραρχών, Ιωάννου του Χρυσόστομου, Βασιλείου του Μεγάλου και Γρηγορίου του Θεολόγου, ας είναι για όλους μας αφυπνιστική, ανανεωτική και μεταμορφωτική.

Από το βιβλίο «Ο όσιος τελώνης και ο άγιος άσωτος»

